

[Chr. Christiansen.]

vi her drøfter, burde have haft en lidt anden udformning. Jeg havde gerne set en lidt mere fyldig og mere konkret fremsættelse, for slet ikke at tale om nogle bemærkninger til de ændringer i paragrafferne, som er foreslået. Når jeg ser dem nøje igennem, synes jeg det er meget svært at finde ud af, hvad der egentlig er meningen med disse paragraffer, hvordan de overhovedet skal fungere. Det havde måske været ønskeligt, at man i stedet for det hastværk, man tilsyneladende har haft, havde ventet og prøvet at få noget mere ud af det. Jeg forstår, at det ærede medlem mener, at man ikke ville ændre ret meget; men jeg er lige ved at tro, at man har foreslået at ændre så lidt, at der faktisk ikke rigtig er blevet noget ud af det. Det er jo ikke et forslag om prisstop eller om avancestop, og jeg synes egentlig, man med en vis berettigelse kan sige, at det er et stykke hastværksarbejde, som ikke engang er et arbejdsgrundlag eller et forhandlingsgrundlag, ud fra hvilket man kunne prøve at få noget ud af hele dette — set fra mit og mit partis side — meget vigtige spørgsmål, som vi meget gerne vil være med til at drøfte; men vi vil have et solidt og ordentligt grundlag for gennemførelse af foranstaltninger på disse områder. Jeg ved jo af erfaring, at lovgivningen på disse områder skal være vel funderet i sine argumenter for overhovedet at vinde genklang, og så kan det måske endda knibe en gang imellem at få virkelig tilslutning dertil.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at jeg mener ikke, det foreliggende lovforslag vil formå at udrette noget i den situation, vi befinder os i i øjeblikket, og jeg synes egentlig godt, vi kunne være sparet for det. Jeg kunne henstille, at man trak det tilbage.

Anker Lau: Hvis man kunne tænke sig at drage sammenligninger mellem den udvikling, der finder sted uden for dette hus, og den, der foregår herinde — det ville jo i og for sig ikke være unaturligt — kunne man somme tider komme til det resultat eller få det indtryk, at vi her befinder os i et museum for politiske taler og politisk argumentation. Ja, man kan somme tider synes, at livet udenfor har en sådan fart på, at det er lige ved at slippe kontakten

med det høje ting, og at det ligefrem kan knibe for befolkningen at forstå det sprog, vi taler herinde. I de dertil egnede situationer holdes der som regel herinde de samme taler og bruges den samme argumentation som i de sidste 30-40 år. Det tror jeg den højtærede minister hr. Bertel Dahlgaard, der har siddet her meget længe, næsten vil kunne give mig ret i. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Til dels ja!). Det slog mig ganske særlig under strejkedebatten, hvor vi bl. a. hørte de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Aksel Larsen. Hvis man i denne forbindelse ikke vil misforstå en spøgefuldhed, må jeg indrømme, at jeg fik tanken henledt på en gammel cirkushest, der hørte den gamle strejkemelodi og så dansede den sædvanlige dans. Det foreliggende lovforslag er vel egentlig udtryk for omtrent det samme, og jeg kunne naturligvis også holde den samme tale, som da vi behandlede et lignende lovforslag for nogle år tilbage; det skal jeg imidlertid lade være med.

Det er, som om alt det, der sker uden for dette hus, har forfærdelig svært ved at blive bemærket her, og det er, som om de erfaringer, der gøres, ingen virkninger har her. Her går spillet om stemmerne videre, tilsyneladende uden hensyn til, hvilke virkninger det har på befolkningens daglige liv i en vanskelig og farlig tid. Man har tilsyneladende dårligt opdaget — eller i alt fald drager man ikke konsekvensen deraf — at Danmark er medlem af de syv og nu gør sig de allerhæderligste bestræbelser for at komme ind i de seks. Vi ved da alle sammen, at disse markedsplaner betyder et stort fremskridt for den vestlige verden, og dog er det, som om det herhjemme oftest opfattes som noget af en ulykke, man skal stritte mest muligt imod. Det, som det nu drejer sig om — det tror jeg da vi efterhånden alle er klar over — det er konkurrenceevnen, den er det helt afgørende. Men hvad gør vi, og hvad gør man for øvrigt også rundt omkring andre steder, hvor man kan komme af sted med det? Vi gør alt, hvad vi kan, for at få omkostningerne gjort så store som overhovedet muligt, og man siger til det erhvervsliv, der skal gøre en indsats for at erobre en plads ude i verden: I må skam ikke forhøje jeres priser af den grund. Selv er arbejderne jo undtagne fra mono-